

Sfinții Mari Împărați și întocmai cu Apostolii, Constantin și mama sa, Elena

Sfânta Utrenie, glas 2

Marti, săptămâna a treia după Paști, 21 mai 2024

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă cu glas lin și rar (în timp ce Preotul face obișnuita cădere mare de la începutul Utreniei):

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. *(de trei ori)*

Apoi

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. *(de trei ori)*

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. *(de două ori)*

(Preotul, citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale Utreniei; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!”. Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

[după cum a indicat părintele, mai citim doar psalmii cu „ ” când este puțin timp pentru Utrenie]*

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănilor mele, din pricina nebuniei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au

șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădărdit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătați gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de se și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei; părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(fără închinăciuni)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Preotul iese din sfântul altar și citește în taină ultimele șase rugăciuni ale Utreniei, înaintea ușilor împărătești; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi.)

***Psalmul 87**

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu

Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscut a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

*Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău; auzi-mă, într-o dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită în lăuntru meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunăta de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, într-o dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, într-o dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu! *(cu trei închinăciuni)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Ectenia mare *(dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la „Dumnezeu este Domnul”)*

(După fiecare cerere a ecteniei cântăreții se închină cu bună-cuviință și evlavie cântând, cu credincioșii din biserică, răspunsurile rânduie.)

Preotul: Cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (rostește ecfonisul Ecteniei): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul al 2-lea (glasul troparului Praznicului)*

(Stihuri Psalm 117: 1, 11, 17, 22-23)

Stih 1: Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2: Înconjurând, m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 3: Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 4: Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi cântă

Troparul Praznicului Duminicii Mironosițelor, glasul al 2-lea

Iosif cel cu bun chip, de pe Cruce coborând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l, și cu miresme în mormânt nou, îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Troparul Sfintei Învieri, glasul al 2-lea

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Troparul Sfinților Împărați Constantin și Elena, glasul al 8-lea

Chipul Crucii Tale pe cer văzându-l și ca Pavel chemarea nu de la oameni luând, cel între împărați apostolul Tău, Doamne, împărăteasca cetate în mâinile Tale o a pus; pe care păzește-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Alt Tropar al Praznicului Duminicii Mironosițelor, glasul al 2-lea

Stând lângă mormânt, îngerul a grăit Mironosițelor femei: Mirurile se cuvin morților, dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii. Ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă!

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedelne)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedealna [după întâia Catismă], **a Sf. Împ. Constantin, din Minei, glasul al 3-lea**

Nou David te-ai făcut cu obiceiurile, dar al Împărăției primind de sus pe creștetul tău, căci cu untdelemn prin Duhul te-a uns pe tine, mărite, Cuvântul,

cel ce este mai presus de ființă și Domnul. De unde ai luat și sceptrul împărătesc, înțelepte, cerându-ne nouă mare milă. *(de două ori)*

Slavă..., și acum..., a Învierii, din Penticostar, glasul al 2-lea

Sânul cel preacurat întru cele de sus, nedeșertându-l, ai primit, pentru toți, îngropare și Înviere; Doamne, slavă Ție!

Ectenia Mică *(dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedelne)*

Preotul: Iară și iară cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedelne *[după a doua Catismă], a Sf. Împ. Constantin, din Minei, glasul al 6-lea*

Rănit fiind pe Cruce, Făcătorul Soarelui și al făpturii, pe tine ca pe o stea luminoasă, din Cer prin stele te-a tras, căruia întâi și stăpânia împărătească ți-a dat. Pentru aceasta, pe tine te laudăm, Constantine, împărate preacredinciosule, împreună cu Elena, maica ta, cea de Dumnezeu înțelepțită.

(de două ori)

Slavă..., și acum..., din Penticostar, glasul al 2-lea

Mironosițele, de dimineață venind și privind mormântul gol, ziceau Apostolilor: Zdrobit-a Cel puternic putrejunea și pe cei din iad i-a smuls din legături; propovăduiți cu îndrăzneală, că a înviat Hristos-Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Polieleul *(stihuri alese din Psalmii 134 și 135):*

Robii, robii Domnului. Aliluia.

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul. Aliluia.

Că eu am cunoscut că este mare Domnul. Aliluia.

Și Domnul nostru peste toți dumnezeii. Aliluia.

Doamne, numele Tău este în veac. Aliluia.

Și pomenirea Ta în neam și în neam. Aliluia.

Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim. Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.
Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri. Aliluia; că în veac este mila Lui.
Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Mărimurile polieleului la Sf. Împărați Constantin și Elena cu Stihuri alese din psalmi:

Stih 1: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria
(*Psalm 18: 1*).

Stihira: Mărimu-vă pe voi, binecredincioșilor și întocmai cu Apostolii
împărați, Constantin și Elena, și cinstim sfântă pomenirea voastră, cei ce cu
sfântul botez pe toată lumea ați luminat.

Stih 2: Fulgerele Lui au luminat lumea (*Psalm 76: 17*).

Stihira: Veniți toți, pe încoronații de Dumnezeu împărați să-i laudăm, pe
Constantin și Elena, (zicând:) pe lauda creștinilor.

Stih 3: Că a întărit lumea, care nu se va clinti (*Psalm 92: 2*).

Mărimu-vă pe voi, binecredincioșilor și întocmai cu Apostolii împărați,
Constantin și Elena, și cinstim sfântă pomenirea voastră, cei ce cu sfântul botez
pe toată lumea ați luminat.

Stih 4: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor (*Psalm 18:*
4).

Veniți toți, pe încoronații de Dumnezeu împărați să-i laudăm, pe Constantin și
Elena, (zicând:) pe lauda creștinilor.

Stih 5: Vestiți între neamuri slava Lui, între toate popoarele minunile Lui (*Psalm 95: 3*).

Mărimu-vă pe voi, binecredincioșilor și întocmai cu Apostolii împărați,
Constantin și Elena, și cinstim sfântă pomenirea voastră, cei ce cu sfântul botez
pe toată lumea ați luminat.

Stih 6: Supus-a popoarele nouă și neamurile sunt sub picioarele noastre (*Psalm 46: 3*).

Veniți toți, pe încoronații de Dumnezeu împărați să-i laudăm, pe Constantin și
Elena, (zicând:) pe lauda creștinilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. glasul 1

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, (zicând:) Slavă Ție,
Dumnezeule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. același glas

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie! Domnul este cu tine (zicând:) și,
prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia Mică (*dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedelne*)

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedealna Sfinților, *glasul al 4-lea, Podobie: Degrab ne întâmpină ...*

Pomenirea ta cea binevestită arătându-se nouă, luminează marginile lumii cu lumina cunoștinței de Dumnezeu, Constantine de Dumnezeu insuflate. Că tu între împărați, cu dreaptă credință te-ai arătat, legea Împăratului ceresc păzind. Pentru aceasta, cu rugăciunile tale, izbăvește-ne pe noi de ispite.

Slavă... , Și acum...

Sedealna Praznicului, *glasul al 2-lea, Podobie: Cele de sus căutând...*

Miresme aducând femeile cu căldură la mormânt, Mântuitorule, se bucurau cu sufletele de strălucirea îngerului și Te propovăduiau pe Tine Dumnezeu a toate și Ucenicilor grăiau: Cu adevărat a înviat din mormânt Viața tuturor!

Apoi cântă **Antifonul întâi al glasului al 4-lea:**

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine, ci Însuți mă sprijină și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul rușinați veți fi de Domnul, că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și cu curăție se înalță, se luminează întru Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Duh izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Prochimenul sărbătorii

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Strana: cântă (*Psalmi 88: 19-20; 44: 9*), *glasul al 4-lea*

Înălțat-am pe cel ales din poporul Meu; aflat-am pe David sluga Mea, cu untdelemnul sfânt al Meu l-am uns pe el.

Stih: Pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtașii Tăi.

Înălțat-am pe cel ales din poporul Meu; aflat-am pe David sluga Mea, cu untdelemnul sfânt al Meu l-am uns pe el.

Înălțat-am pe cel ales din poporul Meu; aflat-am pe David sluga Mea, cu untdelemnul sfânt al Meu l-am uns pe el.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Că Sfânt ești, Dumnezeul nostru...

Strana: Amin. *Și cântă pe glasul al 2-lea (glasul de rând al Octoihului)*

[**Preotul:** Toată suflarea să laude pe Domnul. *uneori părintele cântă și aceste stihuri*]

Toată suflarea să laude pe Domnul.

[**Preotul:** Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui.]

Toată suflarea să laude pe Domnul.

[**Preotul:** Lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.]

Suflarea toată și toată făptura, să laude sfânt numele Domnului, pe Domnul.

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta **Sfânta Evanghelie**, pe Domnul Dumnezeul nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește. *(obișnuit pe glasul al 2-lea)*

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din **Sfânta Evanghelie de la sfântul Evanghelist Ioan**, citire.

Strana (închinându-se): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! *(și preotul citește Sfânta Evanghelie, în timp ce paraclisierul, sau diaconul dacă este, stă cu lumânarea aprinsă în latura de miazăzi a Sfintei Mese, cu fața spre preotul care citește Sfânta Evanghelie)*

Evanghelia de la Ioan (10: 9-16): Zis-a Domnul: Eu sunt ușa, prin Mine de va intra cineva...

După care

Strana (închinându-se): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apoi cântă (sau citește) pe glasul al 2-lea:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Celui singur fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți, toți credincioșii, să ne închinăm Sfintei Învieri a lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea; totdeauna

binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Apoi citește îndată, rar și cu umilință

Psalmul 50

Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile de Dumnezeu încununaților Împărați, Constantin și mama sa, Elena, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Stihira Sfinților, *glasul al 2-lea*

Pomenirea binecredinciosului Constantin, ca niște mir deșertat astăzi a răsărit, căci dorind pe Hristos, pe idoli i-a defăimat, și Biserica a ridicat pe pământ Celui ce S-a răstignit pentru noi, și în ceruri a luat cununa nădejdi.

[*Preotul citește rugăciunea*: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău..., *Strana*: Doamne, miluiește (de 12 ori).]

Ecfonisul

Preotul: Cu mila și cu îndurările...

Strana: Amin! *Apoi citește Canoanele sau cântă doar CATAVASIILE*

CANOANELE

(*Canoanele pe 14: al Praznicului Duminicii Mironosițelor, din Penticostar, cu Irmosul pe 6, și al Sfinților, din Minei, pe 8; Catavasiile Paștilor, glasul 1*)

Canonul Mironosițelor, glasul al 4-lea (din Penticostar)

Cântarea 1-a

Irmosul:

Cântarea lui Moise cântând, grăiește, suflete: Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi preaslăvi pe El.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Răstignit ai fost cu trupul, Cel ce ești fără de patimă, după firea Tatălui; împuns ai fost în coastă, izvorând lumii sânge și apă. Tu ești Dumnezeul nostru și pe Tine Te slăvim.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Crucea Ta o cinstesc și îngroparea Ta o slăvesc, Bunule, și laud și mă închin Învierii Tale, și grăiesc: Tu ești Dumnezeul nostru și pe Tine Te slăvim.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Deși ai gustat fiere, Cel ce ești dulceața Bisericii, dar ne-ai izvorât nouă nesticăciune din coasta Ta; tu ești Dumnezeul nostru și pe Tine Te slăvim.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Cu giulgiuri înfășurând Iosif trupul Tău, Hristoase, în mormântul cel nou Te-a pus pe Tine, Mântuirea noastră; dar pe cei morți, ca un Dumnezeu, i-ai înviat.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Venind mai înainte de dimineață, femeile au văzut pe Hristos și au grăit către dumnezeieștii ucenici: Cu adevărat a înviat Hristos, veniți să-L lăudați pe El împreună cu noi!

Canonul Sfinților Împărați, glasul al 8-lea (din Minei)

Stih: Sfinților Împărați, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Unule Împărate ceresc, din păcatul cel ce împărățește acum întru mine, pentru rugăciunile robilor Tăi, mântuiește-mi smeritul meu suflet.

Stih: Sfinților Împărați, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Râvnitor fiind de împărăția cea de sus, fericite Constantine, Împăratului și Stăpânului tuturor, cu minte curată crezând ai slujit.

Slavă...

Cu lumina cea dumnezeiește stăpânitoare luminându-te, întunericul necunoștinței l-ai lăsat cu adevărat, de Dumnezeu înțelepțită Elena, și după adevăr Împăratului veacurilor ai slujit.

Și acum...

Ceea ce ești ușă a dumnezeiescului Răsărit, deschide-mi ușile pocăinței, și din ușile păcatului celui de moarte purtător, cu mijlocirea ta, mântuiește-mă Stăpână.

Catavasia 1-a, glasul 1:

Ziua Învierii, să ne luminăm, popoare, Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Stih: *Hristos a înviat din morți!*

Catavasia a 3-a, glasul 1:

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră seacă făcută cu minuni, ci din Izvorul nestricăciunii, Cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru Care ne întărim.

Ectenia Mică *(dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac)*

Preotul: Iară și iară cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă Condacul și citește Icosul*

Condacul Praznicului Duminicii Mironosițelor, glasul al 2-lea.

Zicând purtătoarelor de miruri: Bucurați-vă!, plângerea strămoașei Eva ai potolit-o cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule; iar Apostolilor Tăi a binevesti le-ai poruncit, că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Icosul

Mergând Mironosițele la mormântul Tău, Mântuitorule, erau îndoite cu gândul în ele însele și ziceau: Cine ne va răsturna piatra mormântului? Și, uitându-se, au văzut că piatra era răsturnată; dar mirându-se de chipul îngerului și de îmbrăcămintea lui, erau cuprinse de teamă și se gândeau să fugă. Iar tânărul a grăit către dânsule: Nu vă temeți! Cel pe Care îl căutați a înviat; veniți de vedeți locul unde a zăcut trupul lui Iisus și degrabă mergând, vestiți Ucenicilor că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Sedealna Sfinților Împărați, *glasul al 8-lea, Podobie: Pe înțelepciunea și Cuvântul...*

Simțirile întinzându-ți spre cer și asemănând podoaba stelelor, și dintr-însele cunoscând pe Domnul tuturor, arma Crucii în mijloc a strălucit, scriind: Întru aceasta vei birui și puternic vei fi. De unde deschizându-ți ochiul sufletului tău, Scriptura ai citit, și acea închipuire ai cunoscut, Constantine preacinstite. Roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. *(de două ori)*

Slavă..., Și acum..., a Praznicului, *glasul al 2-lea, Podobie: Cele de sus căutând...*

Ceata Ucenicilor Tăi, împreună cu femeile Mironosițe, se bucură într-un glas că sărbătoare de obște împreună cu dânsule prăznuiesc, în slava și cinstea Învierii Tale. Și printr-înșii și noi grăim Ție: lubitorule de oameni, dă poporului Tău mare milă!

Apoi cântă

Stih: *Hristos a înviat din morți!*

Catavasia a 4-a, *glasul 1:*

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe Îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos ca Cel Atotputernic.

Stih: *Hristos a înviat din morți!*

Catavasia a 5-a, *glasul 1:*

Să alergăm dis-de-dimineată și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Stih: *Hristos a înviat din morți!*

Catavasia a 6-a, *glasul 1:*

Pogorātu-te-ai în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietoriale cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; și a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Ectenia Mică *(dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac și Icos)*

Preotul: Iară și iară cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă Condacul și citește Icosul*

Condacul Sfinților Împărați Constantin și Elena, glasul al 3-lea, Podobie: Fecioara astăzi...

Constantin, astăzi, cu maica sa Elena, arată Crucea, lemnul cel preacinstit, care este rușinarea tuturor iudeilor și armă credincioșilor împărați asupra celor potrivnici; că pentru noi s-a arătat semn mare și în războaie înfricoșător.

Icosul

Pe Constantin, credincioșii, împreună cu maica sa Elena, să-l cinstim, căci aceștia auzind cuvintele prorocului Isaia care zice: Pe Crucea cea întreit alcătuită, din cedru și din pin și din chiparos, au cunoscut-o; prin care mântuitoarea ei Pătimire au urmat, și pe toți iudeii i-au adus înaintea, ca să se gătească să arate popoarelor îndreptarea cea mare, cea ascunsă prin pizma și vrajba lor; și pe aceasta aflând-o, au arătat-o. Pentru aceasta, tuturor s-au arătat purtători de biruință, arma cea nebiruită purtând, semnul cel mare și în războaie înfricoșător.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și una, pomenirea Sfinților, Mărișilor, de Dumnezeu încununăților și întocmai cu Apostolii, marilor Împărați, Constantin și mama sa, Elena.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Noului Cuvios Mucenic Pahomie, care a mărturisit în locul numit Usac al Filadelfiei, la anul 1730, și care de sabie s-a săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Apoi cântă

Stih: *Hristos a înviat din morți!*

Catavasia a 7-a, glasul 1:

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin pătimire pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinților noștri și preaslăvit.

Catavasia a 8-a, glasul 1:

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor este și sărbătoare a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstind-o să o mărim.

Strana: cântă pe glasul 1 (glasul Catavasiilor) mărimurile Născătoarei de Dumnezeu

Stih 1: Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Ceea ce ești mai cinstită...

Stih 3: Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și Sfânt numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.

Ceea ce ești mai cinstită...

Stih 4: Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

Ceea ce ești mai cinstită...

Stih 5: Pogorât-a pe cei puternici de pe scaune și a ridicat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară deșești.

Ceea ce ești mai cinstită...

Stih 6: Luat-a pe Israel, sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii ...

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Catavasia a 9-a, glasul 1:

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane; iar tu, Curată, Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Luminândă)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

LUMINÂNDA Sfinților, glasul al 2-lea, Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Nu de la oameni a luat stăpânia împărătească, ci din Dumnezeiescul har din Cer, marele Constantin împreună cu maica sa, și fiind strălucit a văzut dumnezeiască biruință a Crucii, care cu aceasta a pierdut pe vrăjmași și a stricat înșelăciunea idolească, și în lume a întărit credința ortodoxă.

Slavă..., alta a Sfinților, glasul al 2-lea, Podobie: Femei ascultați glas...

Luminători cei ce ați luminat lumea cu dreaptă credință, voi cu adevărat v-ați arătat, de Dumnezeu încununăți, Constantine și mărită Elena. Pe Cel minunat întru sfinți, pe Hristos, cu cântări și cu laude Îl cântăm ca pe Unul care v-a încununat pe voi.

Și acum..., a Mironosițelor, glasul al 2-lea, Podobie: Femeilor, ascultați glas...

Femeilor, ascultați glas de bucurie: Zdrobind iadul cel tiran, am ridicat lumea din stricăciune; alergați de spuneți prietenilor Mei bunele-vestiri; căci voiesc să luminez zidirea Mea cu bucurie de acolo, de unde a venit întristarea.

LAUDELE

Strana: *cântă pe glasul al 2-lea (glasul Stihirilor)*

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule (*Psalms 148: 1*).

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule (*Psalms 148: 2*).

Stihirile pe 6

Ale Praznicului, din Penticostar, pe 3, glasul al 2-lea, Podobie: Când de pe lemn... (de la Stichoavna Utreniei de Marți, săptămâna a 3-a după Paști)

Stih: Ca să facă între dânșii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Lui (*Psalms 149: 9*).

Lumina cea ca un întreit soare, astăzi pe pământ, luminos strălucește și risipește întunericul patimilor; Învierea lui Hristos se arată, păzind pe cei credincioși; cetele Apostolilor dănuiesc cu bucurie; Iosif se veselește; și

pomenirea cea luminată a cinstitelor Mironosițe încununează pe cei ce le laudă cu credință și slăvesc dumnezeiasca Înviere.

Stih: Lăudați-L pe Domnul întru Sfinții Lui. Lăudați-l pe El întru tăria puterii Lui. (*Psalm 150: 1*).

Ridicând pe umeri, Iosife, pe Fiul cel ce șade de-a dreapta Tatălui, pe Mirul cel ce nu se sfârșește, cu miresme L-ai îngropat; Învierea lumii în groapă o ai pus; pe Cel ce se îmbracă cu lumina ca și cu o haină, cu piatră L-ai acoperit, în chip negrăit. Pentru aceasta lăudăm, cu cântări, Pătimirile cele aducătoare de lumină și Învierea Lui.

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui (*Psalm 150: 2*).

Se înspăimântă mulțimea îngerilor, văzându-te, Iosife, îngropând pe Hristos; lumea te ferește; credincioșii ne minunăm; Sfânta Înviere cinstind-o dumnezeiește, cu dragoste pe tine, împreună cu Mironosițele, te lăudăm. Pentru aceasta te și rugăm neîncetat: Roagă-te împreună cu dânsese, să ne mântuim și noi din primejdii și din nevoi.

Ale Sfinților, din Minei, 3, glasul al 8-lea, Podobie: O, preaslăvită minune...

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută (*Psalm 150: 3*).

Bucură-te, Constantine preaînțelepte, izvorule al Ortodoxiei, care adăpi totdeauna cu apele dulci toată partea cea de sub soare; bucură-te, rădăcină din care a odrăslit rodul care hrănește Biserica lui Hristos. Bucură-te, lauda marginilor lumii, preamărite, cel ce ești mai întâi între împărații creștini; bucură-te, bucuria credincioșilor.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe (*Psalm 150: 4*).

Cel ce împărătește peste făptură, mai înainte văzând bună plecăciunea inimii tale, preaînțelepte, prin cuvânt te-a vânat pe tine, cel ce erai mai înainte cuprins de necuvântare, și, luminând gândul tău cu cunoștința drepte credințe, lumii te-a arătat luminos ca soarele, aruncând raze de dumnezeiești fapte, mărite.

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul (*Psalm 150: 5-6*).

Învățăturile Domnului, ca un pământ bun primindu-le, prealăudată, bună rodire de fapte îmbunătățite ai odrăslit, care hrănește gândurile noastre, prin urmarea vieții tale, Elena preaînțeleaptă. Pentru aceasta prăznuim cu bucurie astăzi, mărint pomenirea ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. A Sfinților Împărați, glasul același

Împăratul împăraților și Dumnezeu, Cel ce cu bogate daruri împodobește pe cei vrednici, Însuși din cer, ca și pe Pavel, pururea măritul, prin semnul Crucii pe tine, Constantine, te-a vânat, zicând: Întru aceasta biruiește pe vrăjmașii tăi; pe care căutând-o împreună cu maica Ta cea de Dumnezeu înțeleptită, și aflând-o precum ai dorit, pe aceia cu putere i-ai biruit. Deci, împreună cu dânsa, roagă-te pentru ortodocșii împărați și iubitoarea de Hristos oaste, și pentru toți cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta, Unuia lubitorului de oameni, să ne mântuiască de toată mânia.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Praznicului Duminicii Mironosițelor, glasul al 2-lea

Mironosițele femeii, foarte de dimineață miresme luând, au ajuns la mormântul Domnului; dar găsind lucruri la care nu se așteptau, cu îngrijorare se gândeau la răsturnarea pietrei și unele către altele ziceau: Unde sunt pecetea mormântului? Unde este custodia lui Pilat și paza cea strașnică? Dar un înger plin de strălucire s-a făcut vestitor femeilor celor nedumerite, zicând către dânsa: Pentru ce căutați, cu tânguiri, pe Cel ce este viu și a dat viață neamului omenesc? Înviat-a din morți Hristos, Dumnezeul nostru, ca un atotputernic, dăruindu-ne tuturor nestricăciune și viață, luminare și mare milă.

DOXOLOGIA MARE

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana: cântă pe glasul al 8-lea (glasul Stihirei de la Slavă)

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale *(de trei ori)*.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi *(de trei ori)*.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Apoi mai pe larg:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Și îndată cântă:

Troparul Praznicului Duminicii Mironosițelor, glasul al 2-lea

Iosif cel cu bun chip, de pe Cruce coborând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l, și cu miresme în mormânt nou, îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Troparul Sfinților Împărați Constantin și Elena, glasul al 8-lea

Chipul Crucii Tale pe cer văzându-l și ca Pavel chemarea nu de la oameni luând, cel între împărați apostolul Tău, Doamne, împărăteasca cetate în mâinile Tale o a pus; pe care păzește-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Alt Tropar al Praznicului Duminicii Mironosițelor, glasul al 2-lea

Stând lângă mormânt, îngerul a grăit Mironosițelor femei: Mirurile se cuvin morților, dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii. Ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă!

[Apoi Ecteniile (întreită și cea a cererilor) și Otpustul mare ca la Vecernie, dacă se spun.]